

Βαρώνια 30 Ιουλίου 1945

Σεβαστοί μου γονεείς

Είναι τώρα αρκετές μέρες που έχει να αλληλογραφήσωμεν. Είμεθα όμως όλοι καλά και το ίδιο ευχόμαστε και για σας. Ο σεβαστός μου θείος και θεία μαζί με τα μωρά βρίσκονται εξοχήν στην Καντάρα. Η μεν θεία μου πήγε πριν από καμιά εικοσαριά μέρες ο δε θείος την περασμένη Κυριακήν και θα μείνη για καμιά βδομάδα.

Εγώ προς το παρών δεν θα ανέβω. Ίσως κατά τα τέλη Αυγούστου και αρχάς Σεπτεμβρίου να ανέβω για λίγες μέρες.

Όπως σας έγραφα και πριν δουλεύω στο τμήμα της ξυλείας. Είμαι τελείως μόνος μου και είμαι διευθυντής εκεί μέσα.

Επίσης τώρα που λείπη ο θείος μου εγώ τα φροντίζω όλα και στο σπίτι και στο γραφείο. Έτσι μην απορήσετε αν σας πω πως αυτές τες μέρες είμαι παρακουρασμένος από τη δουλιά.

Θα μάθετε τον θάνατο του Ιάκωβου του εξαετούς γιου του κ Νικόλα. Είναι γεγονός πως το μωρό εκείνο δεν επρόκειτο να ζήσει αλλά και ο καιρός που έζησε οφείλεται στες περιποιήσεις των γονιών του. Όταν το πήραν στη Λευκωσία για να του βάλουν αίμα ο οργανισμός του δεν μπόρεσε να ανθέξει και πέθανε αμέσως μόλις του το έβαλαν. Το έθαψαν στο Βαρώνι και επειδή δεν είχε κανένα να του πη τον επικηίδειο του είπα εγώ εκ του προχείρου και χωρίς καμία προπαρασκευή λίγα αποχαιρετηστήρια λόγια και κατέθεσα επίσης περί τους 200 στεφάνους.

Ήταν τόσο συγκληνιτικά τα λόγια που του είπα, ούτε εγώ δεν ξέρω που τα εύρισκα που έκαμα όλους να κλεν. Σήμερα είχα ένα σωρό δουλιά.

Μόλις βρίσκω καιρόν για να σας γράψω δυο λόγια για να μην παραπονιέσται. Είναι άλλωστε γεγονός πως θα αργήσω και λίγον να σας ξαναγράψω εκτός αν σταματήσουν οι δουλιές.

Πωλούμεν ξύλα κάθε μέρα αξίας περίπου £15. Ο Γιάννης τι κάμνει; Να τον βάλλετε να διαβάζει όσο πιο πολλά βιβλία μπορεί.